

להרי ברק - בהוקרה

לפני כמה חודשים, כתבתי ב"דברי הכפר", כתבה קטנה שבה הענקתי להרי צל"ש על מעשיו הטובים, על היענותו ועזרתו לכל אחד שבא אליו - והכל, בחיך וברצון טוב.

היום, בדיעבד, אני שמחה שכתבתי דברים אלה בעודו הרי בחיים. ואולי מילים אלה העניקו לו קצת נחת, בזמנו.

צר לנו מאד עליך, על הילדה, נורמן והנכדים, וכל המשפחה.

הרי, שבא אלינו בתור "הורה", נהג ועבד כמו חבר לכל דבר, ואף אפשר להגיד, יותר מזה. לא ביקש הטבות ולא תמורה, על כל מאמציו, ובאמת היה אפשר לפנות אליו בכל דבר, אם זה בעיה באופניים, או במנעול ומפתח, לצבוע משהו, או לתקן, - בית המלאכה שלו, שרכש מאימבו, המצויד היטב, היה מענה לכל. לדוגמה, אני הייתי באה אליו תמיד, כשנזלה לי הגלגורה בקרמיקה, והוא השחז ותיקן.

היום, בית המלאכה שלו עומד יתום וסגור, - ואנו עצובים.

אתה תחסר לנו מאד, הרי.

יעל נ.